

400.
ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 8 lutego 1949 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „ZEGLUGA PRZYBRZEŻNA W GDANSKU”.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42), zarządza się co następuje:

§ 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe prowadzone w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad gospodarki handlowej pod nazwą: „ZEGLUGA PRZYBRZEŻNA W GDANSKU” — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione, zwane dalej „przedsiębiorstwo”.

§ 2. Przedsiębiorstwo ma siedzibę w Gdańsku.

§ 3. Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest wykonywanie przewozów morskich między portami polskiego Wybrzeża w rejonie od Darłowa (włącznie) do Braniewa.

§ 4. Nadzór państwowy nad przedsiębiorstwem sprawuje Minister Żeglugi.

§ 5. Przy przedsiębiorstwie powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów.

§ 6. Organem zarządzającym przedsiębiorstwa jest Dyrekcja, powoływana i zwalniana przez Ministra Żeglugi i składająca się z Dyrektora, reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległego Dyrektorowi Zastępcy Dyrektora.

§ 7. Do ważności zobowiązań zaciąganych przez przedsiębiorstwo wymagane jest współdziałanie, zgodnie z upoważnieniami przewidzianymi w statucie:

- a) dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo
- b) jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictw, albo
- c) dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

§ 8. Przekazaniu na rzecz przedsiębiorstwa ulega majątek Skarbu Państwa, oznaczony przez Ministra Żeglugi.

Minister Żeglugi zarządzi protokółarne przekazanie przedsiębiorstwu majątku nieruchomości w zarząd i użytkowanie, a ruchomego na własność.

§ 9. Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania przedsiębiorstwa ustali statut nadany przez Ministra Żeglugi w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania, ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 10. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER ŻEGLUGI
MINISTER SKARBU

A. Rapacki
K. Dąbrowski
PREZES CENTRALNEGO URZĘDU PLANOWANIA
w/z S. Jędrzychowski
Wiceprezes

401.
ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 8 lutego 1949 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „ZEGLUGA PRZYBRZEŻNA W SZCZECINIE”.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42), zarządza się co następuje:

§ 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe prowadzone w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad gospodarki handlowej pod nazwą: „ZEGLUGA PRZYBRZEŻNA W SZCZECINIE” — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione, zwane dalej „przedsiębiorstwo”.

§ 2. Przedsiębiorstwo ma siedzibę w Szczecinie.

§ 3. Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest wykonywanie przewozów morskich między portami polskiego Wybrzeża, w rejonie od Darłowa (włącznie) do Szczecina.

§ 4. Nadzór państwowy nad przedsiębiorstwem sprawuje Minister Żeglugi.

§ 5. Przy przedsiębiorstwie powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów.

§ 6. Organem zarządzającym przedsiębiorstwa jest Dyrekcja powoływana i zwalniana przez Ministra Żeglugi i składająca się z Dyrektora, reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległego Dyrektorowi Zastępcy Dyrektora.

§ 7. Do ważności zobowiązań zaciąganych przez przedsiębiorstwo wymagane jest współdziałanie, zgodnie z upoważnieniami przewidzianymi w statucie:

- a) dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo

- b) jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictw, albo
- c) dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

§ 8. Przekazaniu na rzecz przedsiębiorstwa ulega majątek Skarbu Państwa, oznaczony przez Ministra Żeglugi.

Minister Żeglugi zarządzi protokółarne przekazanie przedsiębiorstwu majątku nieruchomości w zarząd i użytkowanie, a ruchomego na własność.

§ 9. Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania przedsiębiorstwa ustali statut nadany przez Ministra Żeglugi w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania, ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 10. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER ŻEGLUGI
MINISTER SKARBU

A. Rapacki
K. Dąbrowski
PREZES CENTRALNEGO URZĘDU PLANOWANIA
w/z S. Jędrzychowski
Wiceprezes

402.
INSTRUKCJA MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 25 marca 1949 r.

wydana w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej, Administracji Publicznej i Bezpieczeństwa Publicznego o postępowaniu w razie wypadków lotniczych.

Na podstawie art. 8 ust. (2) lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczym (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 69, poz. 437) zarządza się co następuje:

§ 1. 1. Instrukcja niniejsza dotyczy postępowania w razie wypadków spowodowanych użyciem cywilnych statków powietrznych.

2. Za wypadek lotniczy w myśl niniejszej Instrukcji uważa się wypadek zaszły w związku z używaniem cywilnego statku powietrznego na terenie Rzeczypospolitej lub wypadek statku powietrznego polskiego zaszły na morzu pełnym, połączony:

- 1) ze śmiercią lub uszkodzeniem ciała pilota, pasażerów, obsługi lub osób trzecich;
- 2) z uszkodzeniem statku powietrznego, uniemożliwiającym dalszy bezpieczny lot.

§ 2. Na skutek wypadku lotniczego powstają następujące obowiązki:

- 1) zorganizowanie ratownictwa i pomocy sanitarnej, jeżeli w związku z wypadkiem są ranni;
- 2) zabezpieczenie zarówno miejsca wypadku statku powietrznego jak i samego statku powietrznego przez uniemożliwienie dostępu do nich osobom niepowołanym, zabezpieczenie dokumentów statku i załogi oraz wszelkich innych przedmiotów mogących mieć wartość dla dochodzeń;
- 3) złożenie natychmiast odpowiedniego doniesienia na formularzu w/g załącznika Nr. 1 do okręgu Kontroli Cywilnych Statków Powietrznych, zwanej w skrócie „K. C. S. P.”, oraz zawiadomienie o wypadku najbliższego urzędu bezpieczeństwa publicznego;
- 4) przeprowadzenie dochodzeń i badań.

§ 3. Jeżeli wypadek lotniczy zdarzył się na terenie lotniska cywilnego, obowiązki wymienione w § 2 pkt. 1), 2) i 3) ciąży na zawiadowcy danego portu lotniczego.

§ 4. Jeżeli wypadek lotniczy zdarzył się w czasie szkolenia lub w obrębie ośrodka wyszkolenia — obowiązki wymienione w § 2 pkt. 1), 2) i 3) ciąży na pilocie, instruktorze i kierowniku ośrodka wyszkolenia.

§ 5. Jeżeli wypadek lotniczy zdarzył się poza terenem lotniska lub ośrodka szkoleniowego, obowiązki wymienione w § 2 pkt. 1), 2) i 3) ciąży na dowódcy statku powietrznego, a w razie niemożności wykonania przez niego tych obowiązków, na tym członku załogi, na którego przechodzi z kolei pełnienie funkcji dowódcy statku.

§ 6. Zakres ratownictwa i pomocy sanitarnej określają specjalne przepisy.

§ 7. Statku powietrznego, który uległ wypadkowi lotniczemu, nie wolno bez zezwolenia przedstawiciela K.C.S.P. ruszyć z miejsca, dotykać lub przesuwać, jak również nie wolno poruszać lub przestawiać żadnej z jego części składowych, chyba, że zachodzi konieczna potrzeba tego w celu ocalenia osób lub uchronienia od zniszczenia rzeczy znajdujących się pod uszkodzonym statkiem lub jego szczątkami.

Czynności takie można również przedsięwziąć w celu zapobieżenia niebezpieczeństwu zagrażającemu ze strony uszkodzonego statku powietrznego lub w celu usunięcia przeszkody tamującej ruch.

§ 8. 1. Dochodzenia w sprawie wypadków lotniczych i ich badanie prowadzi K.C.S.P. oraz Komisja Badania Wypadków Lotniczych przy Departamencie Lotnictwa Cywilnego w Ministerstwie Komunikacji w granicach przepisów ustalających zakres ich działania.

2. Jeżeli wypadek lotniczy powstał na skutek zderzenia w powietrzu lub na ziemi samolotu cywilnego z samo-